

ಮನಸ್ಸಿಯ ಗಳಿಪ್ಪೆ

■ ಕೆ.ಆರ್. ರವಿಕೆರಣ್
ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ

ಚಿನ್ನರು ನೆರೆದರು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ
ಆದ್ದನ ಸಂಜೆ ಆಟೋಟೆ
ಪ್ರಟಾಣ ಮನಸ್ಸು ತಂದಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಅಜ್ಞಿಯ ಮಾಡಿದ ಗಾಳಿಪ್ಪೆ

ಬಾನಲಿ ಹಾರುವ ನಮ್ಮೆಯ ಹಕ್ಕಿಯ
ಸೂತ್ರಕೆ ದಾರವ ಕಟ್ಟಿದು
ಗಾಳಿಯ ದಾಳಿಯ ದ್ವಿನ ಕಡೆಗೆ
ಬಣ್ಣದ ಪತಂಗ ಹಾರಿಬಿದು

ವರಿತು, ವರಿತು, ಆಹಾ ಮೇಲೇರಿತು
ಮೋಡಗಳಾಚಿ ಸಂಚಾರಿ
ಆಗಸದಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕಿಗೆ
ಬಾಲವು ಉಂಟು ನೋಡು ಮರಿ!

ವಿಜಯಕುಮಾರಿ

ಆಕ್ಕ ಯವಾಯಿತು ದಾರದ ಉಂಡೆ
ಪಟ ಸಾಗಿತ್ತು ಬಲುದೂರ
ನೀಲಿಯ ಬಾನಲಿ ತೇಲುವ ತಟ್ಟೆ
ಕಂಡಿದೆ ಚೆಂದದ ಚಿತ್ತಾರ

ಪಕ್ಕದಿ ಸುಳಿದವು ಏರೋಪ್ಲೈನ್‌ಗಳು
ರೂಪ ತಾರೆಗಳೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಕ
ಗಗನವ ಮುಟ್ಟಿತು ಮುಕ್ಕಳ ಕೌತುಕ
ಅರೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಅದ್ವೃಶ್ಯ!

ಆವಾಧ ಮಾಸದ ಗಾಳಿಯ ರಭಸಕೆ
ನಾನೂ ಹಾರುವೆ ನಭದಲ್ಲಿ
ಮೋಡದ ಮೇಗಡೆ ಹಾರುವ ಬಯಕೆ
ಲಾಗ ಹೊಡೆಯಿತು ಈಗಿಲ್ಲ!

ಬಾನಿಗೆ ಬಣ್ಣದ ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿದ
ನಮ್ಮೆಯ ಸುಂದರ ಬಾನಾದಿ
ಸೂರ್ಯನ ಮುಟ್ಟಿವ ಕನಸೊದೆತ್ತು
ಟೊ ಟೊ... ಆಟದ ಒಡನಾಡಿ!

ಸ್ವರ್ಗ ಸುವಿ...

■ ಅಮರಯ್ಯಾ ಪತ್ರಿಮರ, ಸುರಪುರ

ಅರಮನೆಯೋಂದರ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಗಿಳಿಯೋಂದು ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾಡಿನಿಂದ ಹಾರುತ್ತು ಬಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಗಿಳಿ ಪಂಜರದ ಹಕ್ಕಿರ ಬಂದು ‘ಪನಕ್ಕ ಗಡದ್ದಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರ್ಯಾ? ಭೂರಿ ಭೋಜನವೇ ಸಾವಿರುವರೆ ಕಾಳಿತ್ತೇ...’ ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಎಷ್ಟರ್ಗೊಂದ ಆ ಗಿಳಿ ‘ಇಲ್ಲಾ... ಇಲ್ಲಾ! ಹಾಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ದೇಗೆ ಜಾರಿದ್ದೇಣಿ’ ಎಂದು ಮರುನಂದಿಯಿತು. ಕಾಡಿನ ಗಿಳಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತು ‘ಹಾಗೇಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಡ! ರಾಜಾಶಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸುವಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ. ಭಾಗ್ಯವೆಂದ್ರೆ ನಿಂದೆ ನನ್ನ ನೋಡು ಕಾಡಲ್ಲಿ ಹಾಳು ಮೂಳು ತಿಂದುಂದು ಕೊಂಡಿರುವೆ’ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಲು ತೋರಿಕೊಂಡಿತು. ‘ನಿಂಗೂ ರಾಜ ವೈಭೂತಿಕ ಪಡೆಯೋವಾಸೆಯೇ? ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಈ ಪಂಜರದಿಂದ ನನ್ನ ಬಿಡಿಸು ನೀನು ಇಲ್ಲಿದ್ದೂ ಆ ಸ್ವರ್ಗ ಸುವಿ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು....’ ಎಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳಿತು ಪಂಜರದ ಗಿಳಿ. ಕಾಡಿನ ಗಿಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತಸವಾಗಿ ಅಂತಯೇ ಮಾಡಿ ತಾನು ಆ ಪಂಜರದೋಳಗೆ ಹೋಯಿತು. ಕೆಲದಿನಗಳು ಬಗೆ ಬಗೆ ಹನ್ನೆ ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಸಾವಿದು ಹಿಗ್ಗಿತು. ದಿನ ಕೆಳಿದಂತೆ ಬಂಡಿವಾಸ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ವಂಚನೆಯಾದಧ್ವಂ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತ್ವಪಡತೂಡಿತು.

ಕರ್ತಿಧರ ಹಳೇಮನಿ